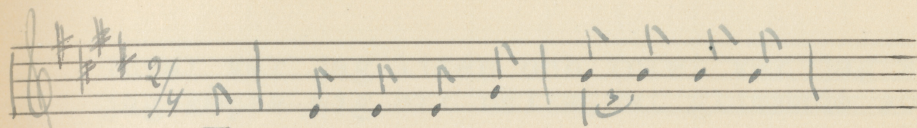
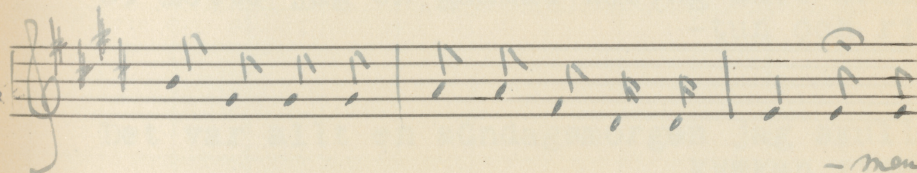
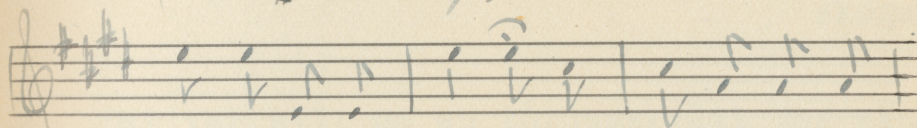

Det granna bället 338. Sijne Pederstom,
Tulby.

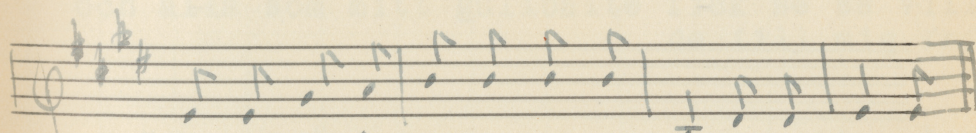
539

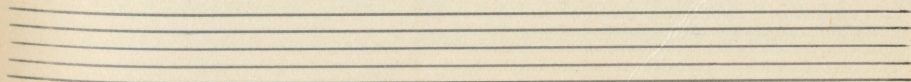
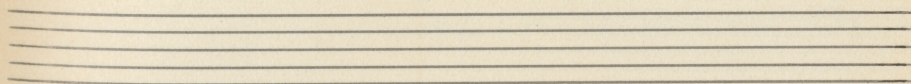
(Och) intet var ju liten...

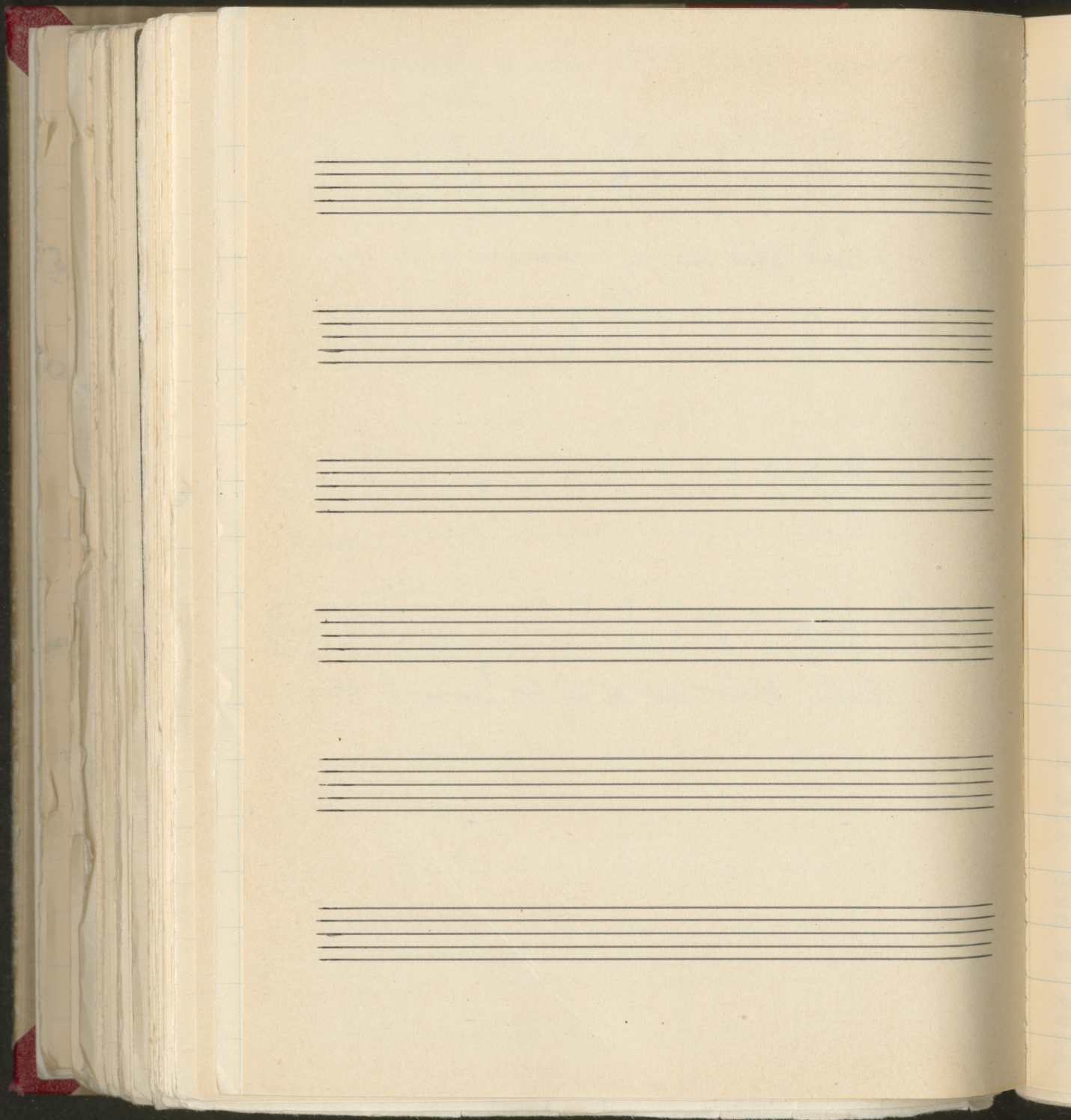

- men

ändi bliser det si att det kommer i skogen -

Intet var jag liten och intet var jag stor,
jag köpte mig ett bälte, det glimmade som
en sol.
-men ^{ändå} (likväl) blåser det så att det lämmar i skogen-

Det var sltt om en lördagskväll jag skulle
ut och fria,
så mötte jag en gammal käring allt mellan bas
-tun och rian.

Det var allt en söndagsmorgen jag skulle till
kyrkan rida,
och alla som mitt gullbälte fick se så ville
de till mig fria.

Prästen bjöd mig stutar tolv och alla så vo-
ro de vita,
det skulle han ge för gullbältet mitt, men
jag tyckte det var för lite.

Konungen bjöd mig dottern sin och halva sitt
konungarike,
det skulle han ge för gullbältet mitt, men
jag tyckte det var för lite.

Om morgon då jag vaknade så had jag ^(tänker) andra,
då bytt jag bort mitt gullbälte för ett par
gamla vanter.
- men ändå blåser det ... o.s.v.

Intet var jag liten och intet var jag stor.
Jag köpte mig ett bälte, det färdigade som
en sol.
men (starkt) blåsen det så att det ligger i skogen-
skogen-

Det var allt om en lördagskväll jag skulle
ut och färdas.
så mötte jag en gammal kättink allt mellan has
-tan och rhan.

Det var allt en söndagsmorgon jag skulle till
kyrkan igen,
och alla som mitt gallober fick se så ville
de till mig färdas.

Prästen bjöd mig stutar kölv och alla så vo-
de de vita,
det skulle han se för galloberat mitt, men
jag tyckte det var för lite.

Konungen bjöd mig dottern sin och halva allt
konungariket,
det skulle han se för galloberat mitt, men
jag tyckte det var för lite.

Om morgon så jag verkade så bad jag andra
så dytt jag bort allt galloberat för ett par
gamla vänner.